

**Јелена Јабланов Максимовић (ур.): Социјално
учење Католичке цркве и његови импулси
за будућност: Школа за друштвено-политичко
деловање као допринос Католичке цркве
друштвено-политичком усавршавању**

превод са немачког Јелена Костић-Томовић
Београд : Фондација Конрад Аденауер, 2010.

81 стр. ; 21 cm

ISBN: 978-86-86661-41-8

Књига коју представљамо је заправо врста упутства за образовни програм „Центра за друштвено-политичко усавршавање хришћана“ који се појавио у СР Немачкој педесетих година 20. века и који је преношен путем школа тј. курсева у неколико тамошњих дијецеза. Циљ је био да се широки слојеви становништва упознају са социјалним учењем Римокатоличке цркве, али и знањима о друштвеним, економским и политичким питањима. Жеља је била да се оспособе појединци – да у различитим друштвеним структурама допринесу решавању социјалних проблема и успостављању праведнијег друштвеног поретка у виду израза хришћанске одговорности.

Посреди је модел који је Римокатоличка црква понудила у једном друштвено-историјском контексту и који је имао успе-

ха, што само по себи не значи да је примењив у неко друго време или у неком другом друштву. Ипак, потребно је обратити пажњу на ово издање.

У књизи је уочљиво неколико делова. Уводни део бави се појмом социјалног учења Римокатоличке цркве и гледања на људски суживот објашњеног „у светлу хришћанског Откривења“ тј. односа друштва према спасењу. Даље, разматран је однос црквеног налога спасења и политичког деловања. У том смислу је изнет став да иако Исус није дао образац за друштвено уређење, хришћанска порука ипак садржи „опште оријентире и смернице за смислено обликовање политичког уређења“, јер хришћанска вера има очигледну друштвену димензију, али без „политизације вере“ или „клерикализације политике“. Потом је обрађена тема *Хришћанско Ош-*

кривење као идеја водиља у обра- зовању политичког уређења, али је изнет и став да не треба апсо- лутизовати политичке циљеве, ма како значајно они деловали. У наставку су описани *Центри за друштвено-политичко усавр- шавање хришћана* и начин њи- ховог деловања. Рад *Центара* је осмишљен са идејом да постоји континуирано изучавање током дужег раздобља. Стога су школе устројене тако да се систематич- но проучавају одређене теме у наставним циклусима који тра- ју до две године, да би они који ће се бавити сложеним друштве- ним питањима стекли добро уте- мељена знања. Сами *Центри* су током неколико десетлећа по- стојања имали успоне и падове, па је тако током шездесетих њи- хов рад замро, али је и обновљен осамдесетих година 20. века.

Посебно разрађени део у књизи представља наставни план састављен од седам цели- на, који је у више наврата пре- рађиван у складу са образовним искуствима, као и променама у друштву и Цркви, али га обе- лежава и доследност када су у питању средишње теме. Иако наставни план обезбеђује једин- ственост деловања, устројен је тако да може да се прилагоди у зависности од тренутних услова у средини за коју се школа орга- низује. Он се састоји из теориј- ског, у којем се обрађује социјал- но учење Римокатоличке цркве,

и практичног дела, у којем је те- жиште на могућим областима за друштвено деловање и примену тог учења. Ово издање, које се појавило и на ћирилици и на ла- тиници, заокружено је избором литературе о социјалном учењу на немачком језику.

Намера издавача је била да објављивањем ове књиге под- стакне разговоре о моделу који је имао утицај на развој немач- ког друштва, са идејом да допри- несе „општем добру и подизању нивоа друштвене свести у Срби- ји“. Обзиром да се у последњих неколико година у више навра- та говорило о социјалном учењу Цркве и већем учешћу верујућих у решавању друштвених питања, ова књига би могла да буде од ко- ристи – не само црквама и вер- ским заједницама – уколико бу- ду организовани слични курсеви који би били прилагођени савре- меним друштвено-политичким приликама у Србији.

Данко Сџрахинић